

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi Odluku Vijeća (ZVSP) 2022/1530 od 14. rujna 2022. o izmjeni Odluke 2014/145/ZVSP o mjerama ograničavanja s obzirom na djelovanja kojima se podrivaju ili ugrožavaju teritorijalna cjelovitost, suverenitet i neovisnost Ukrajine ⁽¹⁾;
- poništi Provedbenu uredbu Vijeća (EU) 2022/1529 od 14. rujna 2022. o provedbi Uredbe (EU) br. 269/2014 o mjerama ograničavanja u odnosu na djelovanja koja podrivaju ili ugrožavaju teritorijalnu cjelovitost, suverenost i neovisnost Ukrajine ⁽²⁾;
- poništi odluku da se tužitelja zadrži na popisu osoba i subjekata koji podliježu mjerama ograničavanja na temelju Odluke Vijeća 2014/145/CFSP ⁽³⁾, kako je izmijenjena Odlukom Vijeća (ZVSP) 2022/1530, i na temelju Uredbe Vijeća (EU) br. 269/2014, kako je provedena Provedbenom uredbom Vijeća (EU) br. 2022/1529, o mjerama ograničavanja u odnosu na djelovanja koja podrivaju ili ugrožavaju teritorijalnu cjelovitost, suverenost i neovisnost Ukrajine;

zajedno nazvane „sporni akti”, u dijelu u kojem sporni akti uvrštavaju tužitelja na popis osoba i subjekata koji podliježu mjerama ograničavanja.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe šest tužbenih razloga.

1. Prvi tužbeni razlog, koji se temelji na povredi obveze obrazlaganja; članka 296. UFEU-a i članka 41. stavka 2. točke (c) Povelje o temeljnim pravima; povredi prava na djelotvornu sudsku zaštitu i članka 47. Povelje o temeljnim pravima.
2. Drugi tužbeni razlog, koji se temelji na pogrešci u procjeni.
3. Treći tužbeni razlog, koji se temelji na očitoj pogrešci u ocjeni; povredi obveze u pogledu tereta dokazivanja; povredi kriterija za uvrštavanje na popis iz članka 1. stavka 1. točke (e) i članka 2. stavka 1. točke (g) Odluke Vijeća 2014/145/ZVSP od 17. ožujka 2014. te iz članka 3. stavka 1. točke (g) Uredbe Vijeća (EU) br. 269/2014 od 17. ožujka 2014., koje se obje odnose na mjere ograničavanja u odnosu na djelovanja koja podrivaju ili ugrožavaju teritorijalnu cjelovitost, suverenost i neovisnost Ukrajine.
4. Četvrti tužbeni razlog, koji se temelji na povredi načela proporcionalnosti i tužiteljevih temeljnih prava; povredi tužiteljeva temeljnog prava na vlasništvo i tužiteljeve temeljne slobode poduzetništva te na povredi članaka 16. i 17. Povelje o temeljnim pravima.
5. Peti tužbeni razlog, koji se temelji na povredi temeljnog načela zabrane diskriminacije.
6. Šesti tužbeni razlog, koji se temelji na povredi bitnih postupovnih zahtjeva; povredi prava na obranu i obveze Vijeća da redovno preispituje sankcije.

⁽¹⁾ SL 2022., L 239, str. 149.

⁽²⁾ SL 2022., L 239, str. 1.

⁽³⁾ SL 2014., L 78, str. 16.

Tužba podnesena 1. prosinca 2022. – Mazzone/Parlament

(Predmet T-751/22)

(2023/C 35/94)

Jezik postupka: talijanski

Stranke

Tužitelj: Antonio Mazzone (Napoli, Italija) (zastupnik: M. Paniz, odvjetnik)

Tuženik: Europski parlament

Tužbeni zahtjevi

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi akt Glavne uprave za financije Europskog parlamenta „Izmjena načina određivanja prava na starosnu mirovinu bivšeg talijanskog zastupnika u Europskom parlamentu”, priopćen dopisom od 21. rujna 2022. te zaprimljen 5. listopada 2022., koji se odnosi na „Ponovno određivanje prava na starosnu mirovinu slijedom odluke od 3. ožujka 2022., br. 150 od Ufficio di Presidenza della Camera dei Deputati (Ured predsjedništva Zastupničkog doma Talijanske Republike)”, kao i sve ostale moguće i/ili naknadne i/ili izvedene akte,
- utvrdi i proglasi pravo tužitelja da zadrži doživotnu naknadu, koju isplaćuje Europski parlament, koja je dospjela i koja će dospjeti u trenutku prve isplate,
- naloži Europskom parlamentu da tužitelju isplati sve neopravdano zadržane iznose, uzimajući u obzir novčanu revalorizaciju, uvećane za zakonske zatezne kamate od dana zadržavanja iznosa do njihove isplate,
- i da naloži Europskom parlamentu da postupi po presudi te trenutačno i potpuno uspostavi prvotni iznos doživotne naknade.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog svojoj tužbi, tužitelj ističe sedam tužbenih razloga.

1. Prvi tužbeni razlog, koji se temelji na povredi ovlasti Predsjedništva Europskog parlamenta (članak 25. Poslovnika Europskog parlamenta).
 - Tužitelj tvrdi da je pobijani akt nezakonit jer ga je načelnik Odjela za plaće i socijalna prava zastupnika donio bez nužnog sudjelovanja Predsjedništva Europskog parlamenta, stvarnog imatelja ovlasti za donošenje financijskih, organizacijskih i administrativnih odluka koje se odnose na europske zastupnike u smislu članka 25. Poslovnika Europskog parlamenta.
2. Drugi tužbeni razlog, koji se temelji na povredi članka 296. stavka 2. UFEU-a, članka 41. Povelje Europske unije o temeljnim pravima (u daljnjem tekstu: Povelja) ⁽¹⁾; nedostatnosti obrazloženja pobijanog akta.
 - Tužitelj tvrdi da je pobijani akt nezakonit jer nije dostatno obrazložen čime je došlo do povrede članka 296. stavka 2. UFEU-a i članka 41. Povelje.
3. Treći tužbeni razlog, koji se temelji na tome da je pobijani akt donesen bez valjane pravne osnove; na pogrešnoj primjeni priloga III. Pravilima o troškovima i naknadama zastupnika ⁽²⁾ i članka 74. i 75. Provedbenih mjera Statuta zastupnika ⁽³⁾.
 - Tužitelj tvrdi da je pobijani akt nezakonit jer nije donesen na valjanoj pravnoj osnovi, s obzirom na to da je članak 2. stavak 1. Priloga 3. Pravilima o troškovima i naknadama zastupnika stavljen izvan snage donošenjem Statuta zastupnika (članci 74. i 75. Provedbenih mjera Statuta zastupnika)
4. Četvrti tužbeni razlog, koji se temelji na pogrešnom tumačenju članka 75. Provedbenih mjera i Priloga I., II. i III. Pravilima o troškovima i naknadama zastupnika. Povreda članka 28. Statuta zastupnika i tužiteljeva prava na mirovinu.
 - Tužitelj ističe da je pobijani akt nezakonit jer je Europski parlament pogrešno protumačio i primijenio članak 75. Provedbenih mjera Statuta zastupnika i članak 2. stavak 1. Priloga III. Pravilima o troškovima i naknadama zastupnika. Tužitelj tvrdi da te odredbe treba tumačiti u smislu da upućivanje na Priloge I., II. i III. Pravilima o troškovima i naknadama zastupnika koja su sadržana u članku 75. Provedbenih mjera Statuta zastupnika, a osobito na članak 2. stavak 1. Priloga III., treba nužno shvatiti kao upućivanje na mirovinu primjenjivu u trenutku kada je isti Prilog III. bio na snazi. U protivnom, tumačenje i primjena navedene odredbe na način na koji je to učinio Parlament omogućava da se tužiteljeva mirovina izmijeni neodređeni broj puta, čime se izravno krše članak 28. Statuta zastupnika te načela legitimnih očekivanja i pravne sigurnosti.

- Konačno, čak i kada bi se prihvatilo tumačenje Europskog parlamenta u skladu s kojim se članak 2. stavak 1. Priloga III. Pravila o troškovima i naknadama zastupnika instituciji nalaže da europsku mirovinu prilagodi iznosu koji su predvidjeli članovi Zastupničkog doma nacionalnog parlamenta, takvo je usklađivanje ograničeno pravom Unije te se, u svakom slučaju, može odnositi samo na iznos i uvjete isplate mirovine zbog čega nije moguće automatski prihvatiti mjere koje utječu na pravo na istu mirovinu. U ovom slučaju, mjera primijenjena na tužitelja, na način da je Europski parlament automatski prenio Odluku 150/2022, nije samo izmijenila tužiteljevo pravo na mirovinu, utječući na uvjete mirovine tako što je mirovina izmijenjena retroaktivnim ponovnim izračunom, nego je, osim toga, očito protivna pravu Unije.
5. Peti tužbeni razlog, koji se temelji na povredi načela zaštite legitimnih očekivanja, pravne sigurnosti, zaštite stečenih prava i načela jednakosti.
- Tužitelj tvrdi da je pobijani akt nezakonit jer je Europski parlament, automatskim prijenosom Odluke 150/2022 i posljedičnim ponovnim izračunom tužiteljeve mirovine novom i retroaktivnom metodologijom s trajnim učincima, koja neposredno utječe na pravo na mirovinu, povrijedio načelo pravne sigurnosti, koje se protivi povredi stečenih prava, što je osim toga u skladu sa svrhom članka 28. Statuta i člankom 75. Provedbenih mjera, kao i načelo zaštite legitimnih očekivanja koje ne dopušta umanjivanje i/ili mijenjanje mirovina. Osim toga, taj ponovni izračun, time što pogađa samo bivše talijanske europske zastupnike, jedine adresate mjere na temelju koje se u skladu s metodom doprinosa vrši retroaktivni ponovni izračun dospelih mirovina, dok metoda doprinosa u Italiji još nije bila ni uvedena, očito je u suprotnosti s načelom jednakosti, zbog čega dolazi do nezakonite diskriminacije u odnosu na bivše europske zastupnike drugih država članica i europske zastupnike izabrane nakon 2009. te općenito sve druge građane, čije mirovine nisu predmet takvog smanjenja.
6. Šesti tužbeni razlog, koji se temelji na povredi članka 17. Povelje. Povreda članka 1. Protokola br. 1 uz EKLJP. Neproporcionalnost nametnutog gubitka.
- Tužitelj tvrdi se pobijanim aktom, time što se njime smanjuje iznos mirovine za funkciju zastupnika u Europskom parlamentu koji mu pripada u prvotno utvrđenom iznosu, izravno utječe na njegovo pravo vlasništva. Među ostalim, on smatra da je ta intervencija učinjena bez stvarnog obrazloženja i da mu je prouzročila neproporcionalan i nerazuman gubitak.
7. Sedmi tužbeni razlog, koji se temelji na povredi članaka 21. i 25. Povelje, članka 10. UFEU-a i članka 15. Europskog stupa socijalnih prava.
- Tužitelj tvrdi da je Europski parlament pobijanim aktom, kojim je prihvatio mjeru ponovnog izračuna mirovina koja zbog načina na koji je osmišljena uglavnom pogađa osobe starije dobi, povrijedio članke 21. i 25. Povelje, članak 10. UFEU-a i članak 15. Europskog stupa socijalnih prava.

⁽¹⁾ SL 2016., C 202, str. 389.

⁽²⁾ Odluka proširenog sastava Predsjedništva od 4. studenoga 1981.; Odluka Predsjedništva od 24. i 25. svibnja 1982., izmijenjena 13. rujna 1995. i 6. lipnja 2005.

⁽³⁾ Odluka Predsjedništva Europskog parlamenta od 19. svibnja i 9. srpnja 2008. o provedbenim mjerama Statuta zastupnika u Europskom parlamentu (SL 2009., C 159, str. 1.)

Tužba podnesena 1. prosinca 2022. – Ceravolo/Parlament

(Predmet T-752/22)

(2023/C 35/95)

Jezik postupka: talijanski

Stranke

Tužitelj: Domenico Ceravolo (Noventa Padovana, Italija) (zastupnik: M. Paniz, odvjetnik)

Tuženik: Europski parlament